

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De sacerdote, qui infra canonem à terra eleuatur, cap. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Cal. fotii

tinas Deum orasset, vt sibi reuelare aliquid dignaretur de statu suo, mox vt residens oculos clausit, quidam ei assistens * fotrum, in quali scyphi a conuiuantibus portari solent argentei, ostendit. Ipse vero, sicut mihi retulit, orationis premissa reminiscens, cum intra se diceret: Quomodo pertinet ad statum tuum visio fotri huius? ille statim superiorem thecam, cuius cacumen in nodum definebat, manu suspendit; & ecce, vidit pixidem Domini corporis catena aurea ex eodem nodo dependentem, sicque viso disparuit. Et cognouit Prior corpus fuisse Dominicum, quod iugiter in theca sui corporis per memoriam circumferre consuevit, sperans ex hoc suum statum in oculis Domini minus esse despectum. Quatum in sacerdotibus dignè celebrantibus gratia ascēdat, & merita crescat, viliones subnixè declarant.

CAPVT XXX.

NOui quendam sacerdotem ordinis nostri, qui hanc gratiam accepit a Domino, vt quotiens cum deuotione missam celebrat, per totum canonem vsque ad sacramenti perceptionem, in aere ad mensuram pedis vnus se stare sentiat. Nec mirum, deuotio enim ignea est, & semper nititur sursum; nec magnipendo, si quandoque sibi attrahat suū exterius domicilium, mens est, in qua maiorem habet potestatem, quia illud in cœlum subleuat. Cumque tantam gratiam, ab alio quodam sacerdote eius amicissimo comperissem, scire volens veritatem, non absque timore, ab ipso cœpi sciscitari, quæ audieram; qui statim rubore perfusus, cum me confundere noller, ita esse confessus est. Quando festinanter & sine deuotione celebrat, vel quando strepitu circumstantiū impeditur, prædicta ei gratia subtrahitur. **APOLLONIUS:** Quantum ex his colligo, summum silētium sacerdotis deuotio in missa silentio requirit. **CÆSARIVS:**

Hebr. 9. Verū dicis: si sacerdos legalis, oraturus pro salute populi, solus intrare in sancta sanctorum, & omnis populus, sicut de Zacharia legitur, erat foris expectans hora incensi, ne orantem impediret: quanto magis sacerdot

sacerdos gratiæ, qui non iam corruptibile pro vna gente sacrificium, sed pro totius mundi salute patri offert filium, summam in altari pacem requirit & silentium? Vnde & beatus Ambrosius post Euangelium morere solebat populū, vt à tussi, & omni inquietudine se temperarent tempore canonis. Quod verò deuotio ignea sit, & fursum nitatur, vt præfatus sum, sequens visio demonstrat.

CAPVT XXXI.

IN Vilario Brabantia, ante hoc biennium monachus quidam defunctus est nomine Vlricus, iuuenis disciplinatus, & valde gratiosus, tam corpore quam mente virgo. Hic cum in Namurco die quindecimo ante mortem suam missam celebraret, sicut mihi retulit loci prædicti Prior, venerabilis inclusa, Vda nomine, cui Deus multa reuelare consuevit, globum igneum super caput eius conspexit, erat enim tunc temporis grangiarius. Qui cum infirmus in extremis ageret, & Abbas deesset, dixit ei quidam ex circumstantibus: Velletis Dominum Abbatem modò videre? Etiam, inquit, valde illum videre desidero, vt præsens congaudere posset mihi eunti ad nuptias, & adiecit: Cras habebitis propter me festum, scilicet duas missas, quod ita factum est. Nam altera die dicta missa in conuentu, post primam (erat autem calendæ Octobris) animam virginem efflauit, quæ à cœlestibus paranympis suscepta in æthereum thalamum ad nuptias agni, & ad amplexus sponsi, deducta est. Post Tertiam verò, celebrata pro eo missa solenniter in conuentu, secundum quod ipse prædixerat, terræ commendatus est; & sicut mihi dixit dominus Wilhelmus, nunc Abbas Vilariensis, tunc Prior ibidem, ne vnum quidem peccatum mortale deprehendere potuit in eius extrema & generali confessione: Quærat siquidem magnæ spei iuuenis, vultum habens angelicum, moribus bonis adornatus, natione Coloniensis: prædicti verò sacerdotis personam mihi prodere non licet, est enim vir tantæ perfectionis, vt tanta gratia dignus sit, & verbis eius non credere, si tibi propalaretur,